

FÖRÄNDRINGENS VIND

JAG ÄR JU INTE DUMMARE än att jag förstår att det är lite känsligt att droppa påståenden som "låt marknaden avgöra" nu för tiden.

Marknaden fick fritt spelrum och det innebar en kollaps för hela världsekonomin.

Men när det gäller golf så undrar jag ändå om det på sikt inte vore bättre om marknaden fick ett större inflytande. För marknaden är vi golfspelare. Men som det har sett ut historiskt så är det inte vi själva som bestämmer under vilka former vi vill spela golf. Det är vårt förbund.

Förr var det så att man gick med i en golfklubb om man ville spela golf. På den tiden gick man också till en skivaffär om man skulle köpa en skiva. Och ville man se film gick man på bio.

Saker förändras. Konsumtionsmönster, till exempel. Och beteenden. Golf-Sveriges problem är att man tror att allt ska vara som det alltid varit.

PROBLEM1: Det är fler som slutar än som börjar spela golf. Varför kan man spekulera i men en ovetenskaplig studie av människor man mött ger vid handen att långt ifrån alla lyckas ta sig igenom den golfutbildning de påbörjat. Varför det är så överlåter jag

åt andra att förklara. Eller bortförklara. Men en sak vet jag: När jag tog liften upp i Hundfjället i vintras så hindrades jag inte av en Skistar-vakt som kontrollerade om jag var med i en slalomklubb eller att jag hade gått i skidskola innan jag fick tillträde till backen. Och enligt dem som känner till den branschen så är beläggningen i backarna bra. Det är många som åker utför. En del ramlar, förvisso.

PROBLEM2: Av dem som fortfarande vill spela golf är det långt ifrån alla som vill tillhöra en klubb. De finns de som vill spela när lusten faller på och där banan är som bäst. För att ha den möjligheten har man gått med i en billig brevlådeklubb. Du får ett golf-id och en del pengar frigjorda.

Röster har höjts för att tvinga dem som inte vill inordna sig; att med hot försöka få dem att inrätta sig i traditionens led genom att reglera till exempel hur många medlemmar en klubb får ha. Jag tror det är dödfött. Antingen kommer dessa personer att sälja klubborna eller så undgår de problemet genom att boka sina golfrundor på swegolf.se, en sammanslutning av privata golfbaneägare vars webbaserade tidbokningssystem inte frågar efter golf-id. Dessa klubbar

kommer givetvis att öka sina greenfeeintäkter. De andra dräneras samtidigt på intäkter. Den obalans som då uppstår upphör inte förrän den oskrivna regeln om krav på medlemskap avskaffas som myt.

På sin höjd kan man kanske få dessa golfens anarkister att lösa en spellicens för några hundralappar. Det finns bortåt 700 000 golf-id i Sverige men bara 450 000 är aktiva. Om vi fick 250 000 "klubblösa" att spela golf – vad skulle det betyda?

Jag menar inte att vi ska upphöra att ställa krav på golfaren. Men alla banor kan kanske inte ställa samma krav. Alla kan inte längre leva efter samma regler.

Det inofficiella regelverket säger att du måste vara medlem i en klubb – ha ett golf-id! – och att du måste ha genomgått en speciell utbildning.

Den modellen fungerade länge. Men jag tror den har tjänat ut.

Det regelverk vi lever efter idag känns som en konstruktion som satt marknads-krafterna – det vill säga golfarens önskemål – ur spel. Och när Sveriges golfare börjar uppvisa ett beteendemönster som är tidstypiskt i det att de kräver samma valfrihet som inom alla andra områden, då sviktar systemet. Några affärssinnade identifierade svagheten i systemet – troligen eftersom en kommersiell aktör är snabbare att skönja förändringar i attityder än ett konservativt förbund.

Kom ihåg: Utan det oskrivna kravet på att en svensk golfare måste vara medlem i en klubb för att få spela golf hade Vikbolandet inte haft 14 000 medlemmar.

Detta är min syn på ett av sommarens hetaste samtalsämnen. Det finns fler. De flesta av dem är trevligare. Vi har samlat dem under vinjetten Sommarens Största Snackisar. Det börjar på sidan 35 med Ian Euan Mackenzie, den skotske greenkeepern som har golf-Sveriges viktigaste jobb i sommar...

TOMMY JEPSSON
Chefredaktör Golf Digest